

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1148/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног С.Б., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката Н.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.126/13 од 09.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1021/15 од 17.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.126/13 од 09.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1021/15 од 17.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.126/13 од 09.02.2015. године окривљени С.Б. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора и одређено, да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом, који уређује извршење кривичних санкција а да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљеном С.Б. на основу члана 86. и 297. став 5. КЗ изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године, која ће се извршити од стране надлежног органа.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени С.Б. да на име паушала плати износ од 10.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка износ од 190.573,00 динара, а да оштећенима Н. и М.В. плати укупнио 99.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећени Н. и М.В. за остварење имовинско правног захтева упућени на парницу, сходно члану 258. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1021/15 од 17.09.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног С.Б., а пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.126/13 од 09.02.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Б., адвокат Н.М., без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укинути побијане пресуде и предмет вратити првостепеном суду на поновну одлуку пред потпуно измењеним веће, као и да се одложи извршење кривичне санкције по правноснажној пресуди.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одраго седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева

наведено је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**